

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Viața și Canonul Sfinților Părinți Ioachim și Ana (pentru naștere de prunci)

Paraclisul Sfintei Ana

Se tipărește cu binecuvântarea
Preasfințitului Părinte GALACTION
Episcopul Alexandriei și Teleormanului

EDITURA CARTEA ORTODOXĂ
ALEXANDRIA • 2017

Cuprins

Viața Sfinților, Ioachim și Ana, Părinții Maicii Domnului	3
Acatistul Dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana.....	22
Paraclisul Sfintei Ana, Mama Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria.....	68

Viața Sfinților, Ioachim și Ana, Părinții Maicii Domnului

(9 septembrie)

Sfântul și dreptul Ioachim a fost din seminția lui Iuda, trăgându-și neamul din casa lui David împăratul în acest chip: din neamul lui Natan fiul lui David s-a născut Levi, iar Levi a născut pe Melhie și pe Pamfir; Pamfir a născut pe Varpafir, iar Varpafir a născut pe Ioachim, tatăl Născătoarei de Dumnezeu. Acesta petrecea în Nazaretul Galileii, având soție pe Ana din seminția lui Levi, din neamul lui Aaron, fiica lui Mathan preotul care a preoțit în zilele Cleopatrei și ale lui Casopar, împărații Perșilor, mai înainte de împărăția lui Irod, fiul lui Antipater. Iar Mathan avea femeie pe Maria din seminția

Libris

lui Iuda din Betleem și a născut cu dânsa trei fiice: pe Maria, pe Sovia și pe Ana.

Deci, s-a măritat cea dintâi Maria, în Betleem, și a născut pe Salomeea. S-a măritat și Sovia, cea de-a doua, de asemenea în Betleem, și a născut pe Elisaveta, maica lui Ioan înainte Mergătorul. Iar a treia, Sfânta Ana, maica Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, a fost precum am zis, soția lui Ioachim în pământul Galileei, din cetatea Nazaret. Această însoțire de neam mare, Ioachim și Ana, viețuind după lege, drepti au fost înaintea lui Dumnezeu; iar fiind îndestulați cu bogăția cea materialnică, mai presus de toate aveau pe cea duhovnicească. Și așa, cu toate bunătățile se înfrumusețau ei, umblând în toate poruncile Domnului fără de prihană. Iar la tot praznicul deosebeau din averile lor două părți, din care o parte o dădeau lui Dumnezeu la bisericile trebuințe, iar cealaltă parte la săraci. Și atât au plăcut lui Dumnezeu, încât i-a învrednicit pe ei să fie născători Fecioarei celei fără

de prihană, pe care mai înainte a ales-o Lui spre maică.

Din aceasta este cunoscută viața lor cea sfântă, plăcută lui Dumnezeu și cinstită, că li s-a dat lor fiica cea mai sfântă decât toți sfinții și decât heruvimii mai cinstită, care mai mult decât toți a plăcut lui Dumnezeu. Că nu era în acea vreme pe pământ, între oameni, mai bine primiți lui Dumnezeu decât acești doi, Ioachim și Ana, pentru viața lor cea neprihănită. Astfel că un dar ca acesta nu li s-ar fi dăruit lor dacă nu ar fi prisosit dreptatea și sfințenia lor mai mult decât a altora. Ci, precum singur Domnul avea să se întrupeze din Preasfânta, Preacurata Maică, așa se cădea ca și Maica Domnului să se nască din părinți sfinți și curați. Căci, precum și împărații își fac porfirele lor, nu din postav simplu, ci din pânzeturi țesute cu aur, așa și împăratul ceresc a voit să aibă pe Maica Sa cea Preacurată, întru al cărei trup ca într-o porfiră împărătească avea să se îmbrace, nu din neînfrânate însoțiri, ca din niște postav prost, ci din părinți curați și sfinți, ca dintr-o

Libris
Respect pentru oamenii și cărți

șesătură de aur. Maica Domnului de demult a fost preînchipuită prin sfântul cort, despre care a poruncit Dumnezeu lui Moise să-l facă din postav mohorât, roșu și din vison, întrucât cortul a simbolizat pe Fecioara Maria în care, sălășluindu-se Dumnezeu, după cum este scris, avea să petreacă cu oamenii. „Iată cortul lui Dumnezeu este cu oamenii și El va locui cu dânșii” (Apoc. 21, 3).

Deci, materialul mohorât și roșu, precum și visonul din care s-a alcătuit cortul închipuiau pe mama Maicii lui Dumnezeu, care din curăție și din înfrânare s-a născut.

Dumnezeiasca voință, mai întâi, a ținut multă vreme însoțirea acestor sfinți fără de fii, ca prin zămislirea și nașterea unei fecioare ca aceasta să se arate și puterea darului lui Dumnezeu, și cinstea celei născute, și vrednicia părinților ei. Pentru că a face să nască pântecul cel neroditor și sterp, aceasta este puterea darului dumnezeiesc, fiindcă aici nu firea, ci Dumnezeu Cel ce biruiește firea dezleagă legăturile nerodirii. A se naște din cei neroditori și străini, aceasta este cinstea

Libris
Respect pentru oameni și cărți

celeii născute, care a ieșit nu din părinți care s-ar fi sânguit la fapte trupești, ci din cei înfrânați, fiind ei la bătrânețe; pentru că petrecuseră în însoțire, neavând fii, cincizeci de ani. Se arată și aici vrednicia părinților Maicii Domnului, că după lunga lor nerodire au născut pe bucuria a toată lumea. În acest lucru Sfinții Ioachim și Ana s-au asemănat Sfântului Patriarh Avraam și soției lui, cinstitei Sarra, care la bătrânețe a născut pe Isaac, după făgăduință. Iar noi zicem că mai mult decât Avraam este aici, că pe cât este mai mare Fecioara Maria decât Isaac, pe atât mai mare este vrednicia lui Ioachim și a Anei, decât a lui Avraam și a Sarrei. Dar la această vrednicie nu au ajuns până ce nu au rugat pe Dumnezeu în amărăciunea sufletului lor și în mâhnirea inimii, cu mult post și cu rugăciuni. Că înainte merge mâhnirea și apoi vine bucuria. Și înainte mergătoare a cinstei este necinstea și povățuitoare spre câștigarea celor bune este cererea, rugăciunea cu lacrimi către Dumnezeu.